սանէ, մեզ բնաւ եւ աշխատել ինչ ոչ հասանէ. նոքա իսկ վճարեն զգործն. զի անչափ բազմութեան հրաման ետու գալ»:

7 Եւ զաւրավարին Հայոց Վահանայ Մամիկոնէի եւ ամենայն աւագ տանուտերացն եւ սեպհացն Հայոց, վասն զի երդումն էր[1] Աւետարանաւ եւ խաչիւ ընդ թագաւորին Վրաց Վախթանգայ՝ յարուցեալ վաղվաղակի եւ անյապաղ ամենայն զաւրքն Հայոց առ արքայն Վրաց հասանէին, եւ բանակեալք առ վայր մի ի գաւառին Կանգարաց դադարէին: *8* Ուր պատրողական բանիւք խաբէութեան թարթափեցուցանէր թագաւորն Վրաց Վախթանգ զմիտս զաւրավարին Հայոց[2] Վահանայ Մամիկոնէի եւ զայլ աւագ տանուտերացն Հայոց. մերթ ասելով, թէ «Միհրանայ զձեր եկդ[3] լուեալ՝ խոյս ետ ի սահմանաց Վրաց, եւ յԱղուանս փախեաւ առ երկիւղի. եւ դարձեալ՝ թէ[4] «Զերկուս աւուրս՝ եւ գունդք Հոնաց հասանեն». եւ անցեալ երկու աւուրք ժամադիր խաբէութեանն՝ ապա յերրորդ եւ ի չորրորդ աւր ձգէր զպատճառադրութիւնն, եւ յետ այնորիկ յայլ ի վեց եւ յեաւթն աւր: *9* Դարձեալ լրտեսս տայր արձակել արս ի գնդէն Վրաց եւ Հայոց. որք իջեալ ի տեղիս ինչ դաշտացն՝ տայր երեւեցուցանել լոյսս կրակաց բազմաց եւ կոճեղս ծառոց զինեալս այրանմանս, ըստ խաբէութեան Մակեդոնացւոյ[5] Աղէկսանդրի[6]: *10* Դարձեալ ասէր. «Ոչ գայ գունդն Հոնաց առ մեզ ի լերինսս, այլ ասեն, թէ աստ ի դաշտիս ա՛ծ ցո՛յց մեզ զՀայս, եւ ամենայն բանից քոց հաւատամք, զոր քո խաւսեալ է ընդ մեզ եւ երդուեալ. եւ այնուհետեւ զոր ինչ եւ հրամայես առնուլ մեզ՝ զամենայն կատարեմք. ապա թէ ոչ՝ չհաւատամք, թէ Հայք ընդ քեզ միաբան են. բայց թէ արդարեւ զայս տեսանեմք՝ այնուհետեւ զՊարսիկս ի մեզ թողէք, եւ ձեզ փոյթ մի՛ լիցի: *11* Արդ՝ թէ դուք ի դաշտն չիջանէք, եւ Հոն գունդքն, վասն ինձ չհաւատալոյ, ի վեր ի յաշխարհէն չշարժին ուրեք, եւ Միհրան դառնայ եւ զՎիրս աւերէ՝ ինձ ձեր եկք զի՞նչ աւգուտ է»:

12 Եւ Հայոց գունդն, վասն զի ուխտադիր էր ընդ թագաւորին Վրաց՝ զոր ինչ գամ մի ասէր ստոյգ[7] կամ սուտ՝ ջանային վասն Աւետարանին երկիւղի զամենայն կատարել: *13* Զի թէպէտ եւ տաւթ էր ժամանակն, հարկաւորեցան իջանել ի դաշտն Ճարմանայնու: *14* Եւ յիշխանացն Հայոց ոմանք ոչ

1 *Զ.* յերդումն էր
2 *ՏՏ. չիք* Հայոց
3 *Զ.* եկտ
4 *Զ.* եւ դարձեալ եթէ
5 *Զ.* մակեդովնացւոյ
6 *ԲԳտ.* Ալէքսանդրի
7 *Զ.* ստոյք